

תת"ע 5923/09/16 - למין ח'לף נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 5923-09-16 מדינת ישראל נ' ח'לף

בפני כבוד השופטת שרית זוכוביץ-אורי
למין ח'לף
המבקש
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

המלטה

- בפני בקשה לביטול פסק שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 2.07.17.
- ביום 3.09.16 קיבל המבקש לידיו דו"ח מסוג הזמנה לדון שמספרו 60210501163 המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב מטוען כשותף רישיון הנהיגה פקע ביום 1.06.12 ועברו למעלה מששה חודשים מיום פקיעתו, במגוון לטעיף 10(א) לפקודת התעבורה[נסח חדש] עבירה של נהיגה ברכב מטוען מבלי שהייתה לו או לאדם אחר פוליסת ביטוח בת תוקף על השימוש ברכב, בניגוד לטעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב ממנו(נסח חדש), תש"ל- 1970.
 - המבקש לא התייצב בבית המשפט ביום הדיון ולאחר מספר ניסיונות המשיבה להביאו אשר לא צלחו הוא נשפט בהעדרו ובגזר עליו הוענשים הבאים: פסילה למשך 10 חודשים; פסילה על תנאי של שישה חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 3,000 ₪.
- טענות הגדרים**
3. לטענת המבקש, הוא לא קיבל זמון כלשהו לדיון, לכן לא ידע על מועד הדיון ולא התייצב אליו. לטענתו, אין אשור מסירה בתוך, אין תצהיר מוסר או לחילופין אין חתמה של המבקש על אישור מסירה בדואר. לטענתו בית המשפט אף הורה למסור לו את פסק הדין, אך גם לכך אין כל אסמכתא.
4. המבקש טען כי ביום 22.02.22 פנה למשרד הרישוי לצורך חידוש רישיון הנהיגה שלו, ורק אז הוא הופתע לגלות כי קיים פסק דין נגדו. לטענתו בחודש אוקטובר 2021 הגיע להפקיד רישיון בגין הרשעתו בכתב אישום אחר ואם היה ידע על פסק הדין שניתן בהעדרו היה מטפל בעניין כבר אז.
5. לטענתו כיון שלא ידע על ההליך המתנהל נגדו לא שילם את הקנס אשר ביניים צבר ריבית וקנסות פיגורים בסך של 1,400 ₪ ובכך נגרם לו הפסד נוסף.
6. לטענת המבקש בהליך נפל פגם שורשי וסודי ועל כן יש לבטל את פסק הדין ולתן לו את יומו בבית המשפט זאת אף נוכח המעמד ההוקתי שהוקנה בשם האחרונות לזכות הגשה לערכאות.
- טענות המשיבה**
7. לטענת המשיבה הבקשה הוגשה ללא תצהיר ובשל כך יש לדחותה על הסף.
8. לטענת המשיבה סעיף 130(נ) לחוק סדר הדין הפלילי[נסח משולב], תשמ"ב- 1982 מסמך את בית המשפט לבטל פסק דין שניתן בהעדר נאשם אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר ראוי כדי למנוע עיוות דין.
9. לטענת המשיבה המבקש זומן לדיון כדי שכן, ההזמנה נמסרה לידיו בסמוך למועד ביצוע העבירה לפני כארבע וחצי שנים, אך הוא לא התייצב לזיונים בדורש.
10. לטענת המשיבה המבקש לא הצג כל טענה לעצם ביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום ולכן הותרת פסק הדין על כנו, לא יגרום למבקש עיוות דין.
- דין ובכרע**
11. הבקשה הוגשה ללא תצהיר, ורק בשל כך דינה להידחות על הסף.
12. מעבר לנדרש אדון טענות נוסף.
13. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינים של נאשם. בדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסין נ' מדינת ישראל** מיום 7.4.2008:
- "העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו או מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגות ההליך הפלילי".
14. כנאש נאשם הומן לדיון כדי יאנו מחייב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
15. סעיף 130(ח) ל"חסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מחייב למשפטו נבדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
- ולענין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמיו נ' מדינת ישראל** (29.12.09) בו נקבע כי:
- "לכאן דאם התוכן לימון בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר נעולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ייגר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נסח משולב], תשמ"ב-1982".
- קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש**
15. המבקש קיבל הזמנה לדיון במועד ביצוע העבירות. בדו"ח שנמסר לו נכתב כי עליו להתייצב בתאריך 5.12.16 בשעה 09:30 בבית המשפט בירושלים. הנאשם סירב לחתום על ההזמנה.
16. המבקש לא פירט בבקשתו סיבה בשלה נמנע מלהתייצב לדיון אליו הומן כדין, אלא טען בעלמא כי לא קיבל כל הזמנה לדיון, זאת מבלי שצריך כל אסמכתא לטענותיו ובניגוד להזמנה לדיון שצירפה המשיבה לתגובתה. מכאן חזקה כי המבקש, על אף שדע על מועד הדיון עשה דין לעצמו, לא התייצב ואף לא הגיש בקשת לדחייה מועד הדיון. על אף שהמשלב לא התייצב לדיון במועד עשתה המשיבה מספר ניסיונות להביאו לדיון אולם נוכח אי הצלחתה ניתן פסק דין בהעדרו.
- לפיכך אני קובעת כי ההזמנה נמסרה למבקש כדין וכי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.
- האם קיים משל לעיוות דין**
17. גם מבחינה זו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ולבדל שהדבר דרוש לשם מינוע עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** מיום 24.4.2018).
18. יתכלה, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דין (רע"פ 1911/18 **עמדי נש נ' מדינת ישראל** מיום 27.5.2018).
19. יתחלה, מכך גם אם היה המבקש מעורה של משל להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בהירות של משל. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדיון שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו ומירת דט יוכל לגרום לביטולו של גור הדין (רע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל/פורסם בנב 14.04.02), רע"פ 1773/04 **אלעזבירה אסמעיל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנב 23.02.04).
20. כתב האישום מייחס למבקש נהיגה ללא רישיון נהיגה ביום 3.9.16. המבקש לא התייצב לעובדות כתב האישום ולא הביא ולו ראשית ראיה ממנה ניתן ללמוד כי במועד ביצוע העבירה היה רישיונו בתוקף.
21. נוכח העובדה כי מדובר בעבירות טכניות הנסמכות על ראיות מוצקות וכי הסיכוי לשינוי תוצאת פסק הדין קלוש, ונוכח העובדה כי העונשים שנבדלו על המבקש אינם חורגים ממחמת הענישה הנוהגת בעבירה שבביצועה הוא הורשע, אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין.
- לנוכח האמור ומכוח עקרין סופיות הדין הבקשה נדחת**
- מזכירות תשלום ההחלטה תשלום לצדדים.**

ניתנה היום, ב' אדר ב' תשפ"ב, 05 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.